

[Justitsministeren]

det jo et tilfælde, hvor man naturligt bør efterkomme den oprindelige planlægning. Men hvis man har ønsker i anden retning, regner jeg som sagt med at modtage en henvendelse. Jeg har ikke modtaget nogen endnu.

**Dohrmann (FP):**

Nu ved vi jo alle sammen, at politiet lider under en alvorlig mandskabsmangel, og derfor vil jeg spørge justitsministeren, om han vil overveje eventuelt at få ændret de forhold, vi har i dag i vore indenrigslufthavne, hvor der står betjente, der faktisk keder sig grusomt. Den foranstaltning var sikkert meget nødvendig, dengang den blev gennemført, fordi vi havde så mange flykapringer, men vil ministeren overveje at ændre den nu, således at vi får noget mere disponibelt mandskab?

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Det er rigtigt, at politibetjentene keder sig i lufthavnene, og det er jeg for så vidt glad for, for det viser jo, at der ikke er sket noget af det, der skete i andre lande i ret vidt omfang i retning af flykapringer o.lign. Men jeg forstår da godt, at hr. Dohrmann så spørger, om det er nødvendigt at opretholde det. Jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved, om det på længere sigt er nødvendigt at opretholde det i det omfang, hvori vi har det i dag. Det er vi også begyndt at se på, og derfor kan jeg altså besvare spørgsmålet, om jeg vil overveje det, bekræftende. Helt give afkald på en politikontrol på stedet tror jeg altså ikke vi skal, men det er muligt, at man kan finde frem til en smidigere ordning, og det arbejder vi på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 969**

2) Til *justitsministeren* af:

**Jytte Andersen (S):**

»Agter ministeren at give politiet en indskærpelse af journalisters ret til at udføre deres arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Gennem snart lang tid har der været diskussion om politiets respekt for pressekortet, ligesom der har været flere eksempler, hvor

politiets tilsidesættelse er blevet kritiseret. Seneste eksempel kan læses i dagbladet Aktuelt den 7. april 1983. Af artiklen fremgår, at tre pressefolk blev anholdt i forbindelse med politiets rydning af en besat ejendom i Gyldenløvesgade. Den ene af journalisterne fortæller til bladet, at han, da han viste sit pressekort, fik knubs og spark af en motorcykelbetjent. Den vagthavende i politiets beredskabsafdeling siger til bladet: »Hvis journalisterne var inde i huset, befandt de sig der lige så ulovligt som demonstranterne. I den situation finder jeg det helt naturligt at de blev taget med på stationen.«

Første led af argumentationen kan være rigtigt – men det forekommer lidt mere problematisk, om den drastiske konklusion også er det.

**Jytte Andersen (S):**

Jeg vil gerne understrege, at mit ærinde med dette spørgsmål ikke er et udtryk for manglende forståelse for politiets arbejdsvilkår, specielt når det gælder politiet i det københavnske område, men denne forståelse til trods finder jeg det yderst betænkeligt, hvis politiet ikke respekterer de rettigheder, som pressekortet giver de pågældende journalister. Uanset om politiet måske kan føle, at der er for mange journalister, og at de er på et forkert sted, og sådan noget, er det altså afgørende vigtigt, for at vi kan opretholde pressefriheden, at journalister får lov til at dække begivenhederne, hvor de sker.

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Jeg vil gerne sige tak til fru Jytte Andersen for de indledende bemærkninger. Jeg synes, det er ganske rigtigt, at politiet i København har haft nogle opgaver af en sådan størrelsesorden, at det fortjener at få at vide, at det har en opbakning i forbindelse med det arbejde, det udfører.

Når fru Jytte Andersen spørger, om jeg vil indskærpe politiet journalisters ret til at udføre deres arbejde, tror jeg, jeg kan sige med sikkerhed, at en sådan indskærpelse ikke er nødvendig. Det er politiet fuldt ud bekendt med, og hvis enkelte ikke skulle være det, så er det hermed fastslået.

Vi har jo et cirkulære fra 1974, hvor der er fastsat nærmere bestemmelser om journalisters og pressefotografers adgang til at passere igennem politiafspærringer og til i det hele